

priskontrol i august 1971 frem til udløbet af den såkaldte fase 3 i juni 1973. Phillip Cagan mener, at det er en illusion at tro, at priskontrollen har haft nogen virkning og peger på nødvendigheden af en mindre ekspansiv pengepolitik. Charles E. McLure skriver om finanspolitikken og Haberler behandler de internationale aspekter af inflationen i USA, herunder det synspunkt, at det er USA, der så at sige fastsætter inflationsraten i de lande, hvis valuta er knyttet til dollaren. Martin Estey undersøger lønudviklingen i de tre første faser af antiinflationsprogrammet og William Fellner slutter med at advare mod at tro, at man med priskontrol kan redressere de ulykker, som en utilstrækkelig stram styring af den samlede efterspørgsel kan afstedkomme; hans manuskript var afsluttet inden prisstoppet blev indført 13. juni 1973, men i en kort note når han at karakterisere det som »bad economics« og »bad politics«.

CALMFORS, LARS OG ERIK LUNDBERG: *Inflation och arbetslöshet*. Stockholm: Studieförbundet Näringsliv och Samhälle, 1974. 296 pp. NT 75-2064

Denne bog om de aktuelle svenske problemer har – foruden på grund af naboskabet – stor interesse for danske læsere fordi den i væsentligt omfang beskæftiger sig med problemerne i en åben økonomi. Det giver sig i det teoretiske afsnit udtryk gennem bl. a. en udførlig behandling af den såkaldte EFO-model (se NT 75-2069), som forfatterne dog har sine forbehold overfor. I diskussionen om den svenske økonomiske politik når de til det resultat, at der på kort sigt er et begrænset spillerum for svensk økonomi i forhold til den internationale prisudvikling, men på længere sigt kan en selvstændig kurs

kun opretholdes ved f. eks. lejlighedsvis revalueringer til konsolidering af en opnået lavere inflationstakt. Bogen er en meget læseværdig og alsidig diskussion af både empiriske og teoretiske erfaringer i inflationsspørgsmålet præget af skepsis over for enkle løsninger og med understregning af det nødvendige i, at der kan skabes tillid til både fornuften i og viljen bag de politiske løsninger. Som forfatterne selv påpeger, holder de sig dog inden for økonomernes forestillingsverden; de behandler derfor ikke de opfattelser, der går ud på, at inflationen kan opfattes som symptomer på fundamentale kriseproblemer i det sociale system.

COTTA, ALAIN: *Inflation et croissance en France depuis 1962*. Paris: Presses Universitaires de France, 1974. 166 pp.

NT 75-2065

Bogen er opdelt i to hovedafsnit. I det første beskrives inflationens omfang og udvikling i Frankrig, og den sammenlignes med udviklingen i England, Tyskland og USA. I andet hovedafsnit forsøges ved hjælp af en lang række variable i en regressionsanalyse undersøgt, hvad der kan forklare inflationen i perioden 1962–72, og specielt dens acceleration i periodens sidste del (4,5 % for hele perioden, men 5,7 % for 1967–72). Som titlen angiver, når forfatteren frem til væksten i bruttonationalproduktet (5,7 % fra 1962 til 68, men 6,2 % fra 1968 til 73) som den bedste forklaring, og sammenhængen skulle nærmere være den, at den for væksten nødvendige kapitaldannelse kun har kunnet finansieres gennem inflation, fordi der – som det udtrykkes – har været et modsætningsforhold i samfundet mellem den kapitaldannelse, som investorerne og staten har ønsket, og den opsparing, som befolkningen har vil-